Plan miejscowy: zjazd z drogi tylko na zasadzie prawoskrętu – niedopuszczalne postanowienie

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią
Opublikowano: sobota, 12, październik 2019 13:56
Bartłomiej Zydel
Odsłony: 1269

Wojewoda zaskarżył w części uchwałę Rady Gminy w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Wójt Gminy w odpowiedzi na skargę wniósł o jej uwzględnienie, do czego przychylił się WSA. Z jakich powodów?

Wojewoda zaskarżył przedmiotową uchwałę w części wnosząc m.in. o stwierdzenie nieważności przepisów: § 11 pkt 3 lit. h uchwały oraz § 13 ust. 1 pkt 2 uchwały: „parametry dróg w liniach rozgraniczających na obszarach objętym planem: dla terenu oznaczonego symbolem" w zakresie wyrazów „zjazd z drogi wojewódzkiej wyłącznie na zasadzie prawoskrętu".

Sąd rozpoznając skargę w pierwszej kolejności przypomniał, że zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy planistycznej w planie miejscowym określa się obowiązkowo: zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Treść powyższego upoważnienia ustawowego została dookreślona w treści rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który w § 4 pkt 9 stanowi, że ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać:

a. określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych,
b. określenie warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym,
c. wskaźniki w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych;

Jednocześnie WSA wskazał, że w przywołanych przepisach, jak również w całej ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym brak jest delegacji do ustalania w planie miejscowym norm nakazujących i zakazujących (czyli nakazów, zakazów) adresowanych do podmiotów usytuowanych poza ustrojem administracji publicznej.

W ocenie Sądu organ regulując materię zawartą w § 13 ust. 1 pkt 2 uchwały wyszedł poza granice upoważnienia ustawowego. W § 13 ust. 1 pkt 2 (tabela) wskazano, że dla drogi [...] (droga gminna klasy lokalnej) ustala się zagospodarowanie pasa drogowego jako ulica: jezdnia, obustronne chodniki; zjazd z drogi wojewódzkiej wyłącznie na zasadzie prawoskrętu. Tymczasem żaden z przepisów ustawy planistycznej czy rozporządzenia nie przyznaje radzie gminy kompetencji do ustalania w drodze planu miejscowego stosowania kierunkowych pasów ruchu (ustalania rganizacji ruchy drogowego). Ustalenie w planie warunków skrzyżowania drogi gminnej z położoną poza planem drogą wojewódzką poprzez ustalenie, że zjazd z drogi wojewódzkiej ma być zrealizowany wyłącznie na zasadzie prawoskrętu stanowi wyjście poza zakres regulacji planu, którego ustalenia winny ograniczać się wyłącznie do terenu objętego jego granicami.

Konkretne parametry techniczne dróg publicznych, takie jak szerokości jezdni, szerokości pasa ruchu, odległości chodnika od krawędzi jezdni, szerokości ścieżki rowerowej itp., zostały określone w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, czyli w akcie wykonawczym do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Organ gminy uchwalający plan miejscowy, nie może zatem w tym planie określić konkretnych parametrów dróg publicznych. Nie można

Phoca PDF

przepisu § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wykładać w ten sposób, że stwarzałby on obowiązek określenia przez organ gminy w planie miejscowym konkretnych parametrów technicznych dróg publicznych.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 25 września 2019 r., IV SA/Po 436/19

Źródło: CBOSA

Phoca PDF